

Xavier Crespo: L'emperador caigut

Xavier Crespo, disfressat d'emperador romà a la rua del Carnaval de Lloret de Mar de 2011

LLOEET DE MAR | ALBERT SOLER

Posats a encarnar-se en algú poderós, Xavier Crespo va tenir la prudència de disfressar-se de Cèsar i no de Tsar de totes les Rússies, que seria el que li demanava el cos. Tanmateix, li va faltar un detall important: un esclau al seu darrere que, igual que als cèsars, li anés repetint: «Recorda que ets mortal». I és que els romans sabien que creure's per sobre del bé i del mal comporta riscos, no essent el menor d'ells que un jutge acabi imputant-te en un cas de corrupció.

I això que ja des d'abans d'entrar en política, quan era «només» el president del Club Hoquei Lloret, l'exjugador –d'hoquei, aquí no ens referim al Casino de Lloret ni a la novel·la de Dostoevski... rus, per descomptat– Xavier Crespo ja deixava entreveure que Rússia era el seu mirall. L'any 2002, quan ja sabia que seria el candidat de CiU a les següents eleccions, va fer esborrar d'una fotografia de l'equip la imatge de la llavors alcaldessa, Lucía Echegoyen (PSC), que hi sortia entre els jugadors després d'aconseguir l'ascens. Descoberta la «falsificació», Crespo va justificar-ho amb un «sortia malament» i per evitar fer electoralisme des de la revista oficial del club. Electoralisme en favor del PSC, li va faltar afegir. Fos com fos,

l'episodi recorda amb exactitud el que feia Josef Stalin amb les fotografies on apareixia Trotski.

El maig de 2003 Crespo encapçalava la llista de CiU que va guanyar les eleccions municipals a Lloret de Mar, acabant amb una llarga etapa socialista a l'Ajuntament, no se sap encara si per mèrit seu o per demèrit del PSC, que va presentar com a candidata l'esmentada Echegoyen, tan imperceptible pels lloretencs com pels que havien vist la fotografia de l'equip d'hoquei un cop retocada. Crespo va celebrar el triomf a l'engròs i seguint els criteris convergents de l'època: amb un pacte amb el PP que li assegurava la majoria absoluta. Lloret era seu. En una entrevista a Diari de Girona va declarar amb tota solemnitat abans de prendre possessió del càrrec que «el que no faré en cap cas serà apujar-me el sou, com va fer Lucía Echegoyen».

No calia. L'any 2005, el Departament d'Economia i Finances de la Generalitat va detectar que durant el període de 24 de maig de 2004 al 31 de març de 2005 l'alcalde Xavier Crespo va cobrar 47.000 euros en concepte d'honoraris professionals –és metge– quan ja era batlle amb dedicació exclusiva i, per tant, cobrava com a tal. Crespo no havia demanat la compatibilitat d'ambdues funcions. Ell mateix ho va admetre en un plenari on se li va demanar, justificant-ho amb què la xifra formava part de les condicions d'uns pactes anteriors a la seva arribada a l'alcaldia que encara quedaven pendents de cobrar.

L'afer va sortir a la llum perquè aquell mateix 2005 la Intervenció General de la Generalitat va remetre a la Sindicatura un informe en què es detallaven irregularitats administratives i comptables. El síndic i el auditor van trobar pagaments sense justificar que superaven els 350.000 euros. D'aquesta quantitat, uns 209.000 euros van ser pagats a Crespo, gerent de la Corporació de Salut del Maresme i la Selva del 2000 al 2003, i a la seva dona, Guadalupe Oliva, metgessa.

L'informe de la Sindicatura de Comptes, conegut com «Cas Crespo», recull greus irregularitats en la gestió d'empreses dels hospitals de Blanes i Calella. Unes irregularitats que van ocasionar un perjudici a aquests dos hospitals públics de 2,4 milions d'euros. El Tribunal de Comptes va decidir reobrir el cas el juliol de l'any passat.

La icona Ronaldinho

L'alcaldia de Crespo no va ser tant plàcida com podia fer pensar el resultat electoral de 2003, ni tan sols el de 2007, quan CiU va aconseguir majoria absoluta, aquest cop sense pactar amb el PP: 12 regidors sobre 21, una fita. En aquella època de vaques grasses, l'Ajuntament va signar un acord amb Ronaldinho, exfutbolista del Barça que no és rus sinó brasiler però que, segons es diu, bevia com un cossac. Segons l'acord, Lloret pagava anualment 200.000 euros per disposar d'un enllaç que redireccionés les visites al web del futbolista cap al web de promoció turística de la localitat. Crespo considerava que aquests diners servien per aconseguir que «la marca Lloret de Mar i la seva relació amb l'esport cada vegada es coneguessin més arreu del món». No és que Ronaldinho fos un referent pel que fa a turisme cultural, i alguns van dubtar que fos la imatge més adient per desvincular Lloret del turisme de borratxera. Això sí: el futbolista-estrella va visitar Lloret un dia. Crespo va negar amb fermesa que fos una visita electoralista. Faltaven dos mesos per a les eleccions municipals.

Uns anys després, el 2010, Xavier Crespo va tenir els seus minuts de glòria. Intenses nevades van paraitzar bona part de les comarques de Girona, i van convertir la zona en un caos. L'alcalde de Lloret, qui sap si perquè en el seu subconscient ja tenia ben present la tundra siberiana, va erigir-se en el portaveu de tots els alcaldes afectats, reclamant amb contundència responsabilitats al Govern català, que per descomptat no era de CiU. Tanta va ser la seva vehemència que quan poc després CiU va guanyar les eleccions, el nou conseller d'interior Felip Puig va decidir nomenar-lo Secretari de Seguretat. Puig, un visionari, va qualificar Crespo com «un dels millors alcaldes del país», i va recordar la seva actuació durant les nevades: «S'ha posat davant de situacions d'emergència amb repercussions a nivell nacional». Pocs anys després es faria famós a nivell internacional, copant portades de diaris europeus, des de França fins a Rússia. Tanmateix, alguna cosa mai del tot aclarida va passar, i quan Crespo ja s'havia inclús acomiadat de tots els regidors, el nomenament es va anar retardant fins que mai no va tenir lloc. Algunes informacions han apuntat els darrers dies que van arribar a la Generalitat les primeres informacions sobre el cas Clotilde, que ha esclatat els darrers dies. Però ja hi arribarem.

Una mica abans, el desembre passat, El País va publicar que el fiscal veu indicis de prevaricació urbanística en la llicència per edificar una mansió annexa amb 13 suites a Can Juncadella, en un espai natural protegit. L'arquitecte municipal de Lloret i el de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona estan imputats en el cas i hauran de comparèixer davant el jutjat de Blanes que instrueix la causa després que el fiscal hagi percebut «indicis fundats de delictes». La Comissió Territorial d'Urbanisme i la Junta de Govern Local de Lloret –presidida per l'aleshores alcalde, Xavier Crespo– van atorgar els permisos malgrat tres informes previs desfavorables de Medi Ambient. Tot i que el fiscal de moment no ho ha considerat pertinent, els Mossos d'Esquadra que han investigat el cas han demanat la imputació de Xavier Crespo, així com la dels membres de la Junta de Govern Local de Lloret i dels responsables d'Urbanisme. Un altre front obert que pot esclatar els propers dies. I un detall que ja no pot sorprendre ningú: els propietaris de la finca i per tant beneficiaris de la llicència atorgada presumptament de forma fraudulenta són una poderosíssima família (vinculada al president del país)... de Kazakhstan, antiga república soviètica.

L'emperador començava a trontollar, qui sap si perquè s'aproximaven els Idus de Març. I en aquestes va arribar la Guàrdia Civil a Lloret, fa encara no una setmana: Andrei Petrov, l'empresari model, era detingut acusat d'encapçalar una trama que hauria blanquejat 56 milions d'euros. A Lloret hi treballa amb dues companyies: Vikser Finkas Management SL i Development Diagnostic Company SL. A través d'aquesta segona, va promoure diversos projectes, com la construcció del centre comercial de la plaça de braus, ja en funcionament, la remodelació dels terrenys de l'hotel Blanca Aurora, i també va patrocinar el club de futbol de Lloret –presidit pel

regidor d'Obra Pública, Josep Valls– i el club d'hoquei –que havia presidit l'exalcalde Xavier Crespo–. Al cap d'un dia, es detenia Josep Valls, regidor d'Urbanisme en els dos mandats de Crespo, i el jutge demanava imputar aquest, que té condició d'aforat per ser diputat. Crespo va iniciar una tournée per tots els mitjans de comunicació excepte el Pravda, on deixava clara la seva innocència, insistint que a penes coneixia Petrov... fins que aquest va confessar haver-li pagat dos viatges a Moscou. Seria a causa de la poca memòria de Crespo, ja que també va declarar públicament que amb els diners de Petrov s'havia edificat un equipament municipal a Lloret, quan en realitat es tracta d'un supermercat i un pàrquing que gestiona la mateixa cadena alimentària. També va recalcar que perdonar 133.000 euros d'impostos a Petrov –a qui, si no– «va ser acordat per totes les forces municipals», quan en realitat l'amnistia només va rebre el suport de CiU i el PP, mentre que tres forces polítiques se'n van desmarcar.

Malgrat tot, i encara que durant els propers dies hi pugui haver novetats judicials que afectin Crespo, els grans homes sempre acaben rebent un premi, sobretot en el món de la política catalana, generosa com poques: el mateix dia que el jutge que instrueix l'operació Clotilde demanava la imputació de Xavier Crespo, el Parlament –o Duma catalana– va designar-lo vicepresident de la Comissió d'Empresa i Ocupació. Alguna cosa hi haurà tingut a veure que qui sempre ha confiat en ell, el visionari Felip Puig, sigui ara conseller d'Empresa i Ocupació.

Com va deixar escrit el gegant de la literatura russa Màxim Gorki tot i no conèixer Crespo ni Puig, «no hi ha gent inútil, només hi ha gent perjudicial».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/02/04/xavier-crespo-lemperador-caigut/602721.html?utm_source=rss